

Kondor Katalin: Mindenáron balhé

2025 október 05. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Ez most a cél a magyar közéletben, ezért dolgozik az úgynevezett álcelebek csapata

, ezért gyártanak m?-balhékat, m?-indulatokat, ezért hazudnak és provokálnak reggel, délben meg este, s valószín? éjnek évadján is a magukat ellenzéknek gondoló senkiháziak. Kínjukban már nem tudnak mást kitalálni

ahhoz, hogy valami reflektorfény hulljon reájuk is végre, mint hogy olyan rágalmakat kreáljanak ellenfeleikr?l, amelyek el?rébb tolják ?ket a ranglétrán, a pletyka-ranglétrán és egy ideig elfoglalhatják a nagy leleplez?k helyét a bulvár-világban. Ilyen ez id? tájt az úgynevezett Semjén-botrány, ami napok óta kavargatja a politikai állóvizet, a jelszó pedig az: ha nincs botrány, csinálunk.

Sajnos nem vagyok pszichológus, így azt nem tudnám megmondani, a beteg lelkeknek mi fajta „löket" kell ahhoz, hogy szégyenletes álhíreket gyártsanak, de az az igazság, hogy jó néhány esztend? óta így élünk mi itt, a Kárpát-hazában. Pontosabban fogalmazva évek óta elt?rjük, hogy az úgynevezett baloldal egyes csoportjai boldog-boldogtalanra rátámadjanak, ha politikai céljaik úgy kívánják, és rendre bizonyíték nélküli vádakat, még inkább rágalmakat vágnak a fejükhöz. És a rágalmazók méltó büntetése rendre elmarad! Ilyenkor bizony nem mentegethetjük a jobboldalt sem, ugyanis számos eset bizonyítja, hogy nem siettek az ártatlanul megvádolt, megrágalmazott embereket megvédeni. Az igazságszolgáltatásnak ez nem válik dics?ségére. Sajnos oly korban élünk, mikor az ember úgy elaljasult – idézve Radnóti Miklós gyönyör? versét –, hogy önként, kéjjel ölt, nemcsak parancsra, s míg balhitekben hitt s tajtékzott téveteg, befonták életét vad kényszerképzetek."

Mi, magyarok egyel?re az öldöklésb?l kimaradtunk, ki tudja, meddig, a kényszerképzetek viszont mérgezik mindennapjainkat, mert naponta jelennek meg életünkben hazugságok, rágalmak és gyakran tapasztaljuk a tények szándékos elferdítését. Most éppen itt van a „nemtudomhányadik" pedofil-botrány féle, ez divatos mostanság szerte a világon, s az áldozat ezúttal – s nyilván nem véletlenül – a miniszterelnök-helyettese. Ez id? tájt ? van soron. El nem bízhatja magát, mert bizony a rágalomhadjárat országunk különös politikai életében nem éppen egyedi jelenség. Csak valahogy a rágalmazó mindig megússza. A méltó büntetést mindenképpen. Hány ilyen esetet soroljunk? Nagyon sok van. Maradva a költészetnél, idézem a csodamuzsikus Rossinit, aki a Sevillai borbély cím? operájában énekeltette el a Rágalomáriát, melyb?l – legyünk költ?iek – idézek egy részletet a rágalom természetér?l: „És, ha egy szájból kiröppen: Adják, hordják egyre többen, Félénksége egyre csökken, Erre szökken, arra szökken. S hogyha már zúgó, diderg?, Mint vihar kezén az erd?. Hogy süvölt és megreszkettet, Rémülettel látod ezt. Végre bömböl, zendül, harsog, Árad és nem látni partot, Dörg? orkán, szörny? szárnyú, Olyat robban, mint az ágyú. Irgalmatlan végítélet, Mindent végromlásba veszt. És a rágalomnak tárgya, Ronggyá tépve, elcsigázva, Szörnyen össze-vissza törve, Pellengéren pusztul el. Úgy pusztul el …"

A szakmányban rágalmazókat, a mindenáron balhékat kreálókat sajnos nemigen hatja meg semmiféle vers, dal, mesterségesen csinálják ugyanis a konfliktusokat, csak és csakis azért, hogy eltávolodjunk egymástól mi, emberek. A közéletet tönkre tenni szándékozók meglehet?sen hatékonyan dolgoznak, ezt sajnos naponta tapasztalhatjuk. Hogy megtaláljuk-e a hidakat egyszer egymáshoz, azt nem tudhatjuk, de legalább áhítjuk. Remélhet?en többen, mint ahányan rágalmazni, békétlenséget szítani szeretnek. Böjte Csaba egyik könyvében ír Saul történetér?l. Imígyen: „Tudjuk Saulról, hogy ? egy igazi „rosszfiú". Mi több, terrorista. A mai világban az ilyet kilövik. Nincs párbeszéd. És milyen szép, hogy ezt az embert Jézus megszólítja: Saul, Saul, miért üldözöl engem? Vagyis elindul egy párbeszéd, és tudjuk jól, hogy Saul végül megkeresztelkedik, s?t Jézus barátja lesz. Odaáll Szent Péter elé, és azt mondja, szeretne apostol lenni, hogy hirdesse a szeretet evangéliumát. S elindul Saul, bel?le lesz a népek apostola, s élete végén megírja a Szeretet himnuszát, a világtörténelem állítólag legtöbb nyelvre lefordított, legtöbb kiadást megért versét. Gyönyör? történet. Mi itt, egy új évezred elején még távol vagyunk ett?l. Egyel?re csak áhítozunk arra, hogy találjuk meg a hidat egymáshoz. Örömünk annyi, hogy ha már ilyesmi el?fordult az emberiség történetében, talán az ismétlés sem lehetetlen. M?balhék nélkül.

Kondor Katalin - www.magyarhirlap.hu

Ajánló